

Höns, frukt och grönsaker

”Som jag nästan alltid gör, kom jag från min by till marknaden i Santiago för att sälja trädgårdsprodukter.” Mercedes arbetar på torget i Santiago de Compostela.

2011-04-12

Som jag nästan alltid gör, kom jag från min by till Santiago de Compostela för att sälja trädgårdsprodukterna. Jag placerar mig alltid på samma ställe sedan

många år, och varje dag ber jag att få sälja allt det jag kommit med.

Vissa gånger fryser jag och de andra försäljarna; andra gånger blir vi genomvåta därför att regnet, som är mycket vanligt i Santiago, ertappar oss mitt på gatan eftersom vårt stånd står ute i det fria. Men jag tänker att jag på detta sätt kan uppoffra till Herren något för mina kunder och för de många människor som är behövande.

Vissa dagar förvånas jag över mängden av det jag säljer. För någon tid sedan tog jag med mig 22 dussin lantägg, och klockan 11 var de redan slut. Mina kamrater hade inte alls sålt lika många, och de frågade mig, vad jag hade gjort för att lyckas med det. Jag tänkte: är det så därför att jag bad?

Jag försöker också att vara älskvärd och tjänstvillig mot människor som kommer för att handla. Somliga

berättar för mig om sina familjeproblem, och jag råder dem att be, att ha tålamod och att inte förlora hoppet. Jag ber också för dem och för en, som säljer frukt och grönsaker, men det förefaller mig att hon säljer litet; jag försöker också att uppmuntra dem som kommer förbi på gatan och som jag ser vara ledsna och utan pengar.

Att lära sig arbeta och be samtidigt.

Jag måste säga, att arbeta och be, att be och arbeta samtidigt var ingenting som jag alltid förstått att göra. Allt började med en präst i min by, som när jag var ung presenterade för mig några kvinnor från Opus Dei i Valencia. De behövde några flickor till hushållsarbete i ett studenthus och jag tänkte att det var ett bra tillfälle. Sant är att jag lärde mig att professionellt sköta ett hus och att jag samtidigt också lärde mig att

älska Gud mera. Jag glömmer aldrig åren i Valencia, som hjälpt mig så mycket! Framför allt tyckte jag om att se hur saker och ting som hade att göra med vår Herre sköttes i kapellet.

En ny etapp i mitt liv.

Efter några år återvände jag till min by, gifte mig och fick två döttrar. Den ena av dem arbetade också i förvaltningen av studenthuset i Colegio Mayor La Estila ända till strax innan hon gifte sig. Jag tyckte att hon på detta sätt fått en god utbildning och samtidigt hade hon lärt sig att arbeta.

Jag fortsatte att ta del i utbildningsverksamheten, och med tiden började jag, med de medel jag hade, att samarbeta med några sociala initiativ som Verket främjade på olika platser.

Lite senare upptäckte jag min kallelse som supernumerarie, och

detta blev en ny etapp i mitt liv. Jag var densamma och ändå inte densamma. Jag gjorde samma saker men med större glädje, mera medveten om mitt kristna åtagande och med stark vilja att hjälpa alla...

I byns församling.

Nu är jag änka och mina döttrar är vuxna. Jag fortsätter att sköta trädgården och för mina produkter till marknaden tre dagar i veckan. Jag hjälper också till i byns församling: nu tillämpar jag där det som jag lärt mig i Valencia och, medan jag förbereder allt till vår Herre, samtalar jag med honom; jag ber också för min familj och för folket i byn.

Från och med när mina döttrar gick till första kommunionen, började jag ge lektioner i katekes. Det är något som jag tycker mycket om och jag försöker förbereda mig väl och engagera mig. Familjerna uppskattar

det. Jag ber varje dag för min man som var troende. Jag minns, att han en dag lade märke till att jag inte gick i mässan och sade till mig: ”Alltså, i dag går Du inte i mässan?”

Dessutom tar jag vanligen min tillflykt till den helige Josemaría för många saker jag behöver: han hjälper mig i mycket som jag ber honom om (sälja på marknaden, att människor skall finna Gud...)

Jag hade lyckan att få åka till Rom, när sankt Josemaría helgonförklarades, när jag ännu inte hörde till Verket, tillsammans med vänner från förvaltningen av La Estila, och jag blev glad över att där träffa så många människor av olika härkomst och länder. De gav mig en bok av S:t Josemaría att läsa och sedan dess har jag ofta läst om den.

Granne med pilgrimerna från vägen till Santiago.

Jag försöker utnyttja tiden väl, därför att det finns många saker att göra. En väninna sade skämtsamt till mig häromdagen, när hon såg mig gå snabbt: ”Mercedes, du kommer inte ens att ha tid att dö. Sanningen är att det med Guds hjälp finns tid för allt. Jag är själv förvånad över att jag lyckas göra så mycket, även om jag ibland måste tvinga mig till det.

Under detta jubileumsår har jag ordnat så, att jag har åkt med andra för att vinna jubileets avlat, därför att det är en särskild förmån att bo nära Santiago. Att se så många pilgrimer som kommer hit är en stor glädje, och från mitt stånd på marknaden ber jag också för dem, att de förstår hur mycket Gud älskar dem och får motta nåden av Jakobs år.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/hons-frukt-och-gronsaker/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/hons-frukt-och-gronsaker/)
(2025-08-14)